

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Ivdiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos & Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

18. Quàm præstantes sint nuptiæ spirituales?

urn:nbn:de:hbz:466:1-45686

XVIII.

Tertull. lib. I.
ad uxorem,
cap. 8.

Quas verò meditationes illas? de miserijs coniugum, de felicitate virginum, in quibus, vt Afer loquitur, est integrum solidum, & tota sanctitas de proximo visura faciem Dei. Quod si hoc vitæ genus celebratum est apud nationes, pro diaboli scilicet emulatione, quantum Deo sanctitas placet, cum illa etiam inimicus adfectat: nos utique ut aliquius boni adfinis, sed ut Dei Domini plena cum contumelia adfectans? Et quidem Ethnicorum virginias, vt ait S. Ambrosius in Simmachum, emptitia, temporaria, ac fastu plena fuit, vel certè ob solam fugam arumnarum, quæ in matrimonij passim horrentur. Christianorum castitas, et sæpè, vt dictum est, ab eiusmodi difficultatibus in coniugio occurrentibus magnos stimulos sortitur; tamen præcipue Christi amore eligitur, & non raro votis confirmatur, ut anima illi, tanquam caelesti sposo æternum copuletur. Quæ causa & olim, & hodie, quando flammeo virginali sanctum eiusmodi sponsæ caput operitur, solenni id pompa fieri solet, & olim, non nisi certis diebus, vt Gelasius tradit; & ad instar sacerdotalium nuptiarum, magna celebritate. Nubere enim Christo-eas, quæ ipsi dicantur virgines, aut qui iuuenes, antiquo in Ecclesia loquendi vsu receperunt fuit. *Nupisti Christi*, inquit Tertullianus, illi tradidisti carnem tuam; illi desponsisti maturitatem tuam. Incede secundum sponsi tui voluntatem. Et Optatus Mileuitanus: *Spirituale nubendi* hoc genus est: in nuptiis sponsiam venerant voluntate, & profensione sua: & viuolaribus nuptijs se renunciassæ monstrarent, spirituali sposo soluerant crinem: iam caelestes celebrauerant nuptias. Quemadmodum enim iuncta coniugio cogitat quæ viri sunt, quomodo placeat vita, ita anima, cælibatu velut spirituali coniugio obligata Christo atque oppignorata, cogitat tantum quæ sunt Dei, nempe vesti sancta corpore & spiritu. Itaque quæ se popondit Christo, & sanctum velamen accepit, iam nupst, ait D. Ambrosius, iam immortali iuncta est viro: & iam, si voluerit nubere, communī lege conjugij, adulterium perpetrat, ancilla mortis efficitur. Et sic quoque Cyprianus animas Christo perpetuò dicatas, si fuerint prævaricatae, Christi adulteras appellat; quem loquendi modum etiam alij PP. tenuerunt. Certè è supra dictis, constat, multis

Gelasius ad
episc. Luc.
cap. 14.Tertull. lib.
de virg. ve-
landis c. 16.
Optat Mileu-
tianus lib. 6.S. Ambr. ad
Virg. laplam.

Christianas virgines, ne dispendium virginitatis paterentur, martyrium oppere maluisse, nefas esse clamantes, hominis cuiuspiam iungi consortio Christo semel despontatas. Hic fructus nascitur ex infasti matrimonij consideratione, castitas, virginitas, sanctitas, gloria Agnum quecumque ierit sequentium. Carnis concupiscentia et atis officia defendit, decoris messem Tertull. lib. I. requirit, gaudet de contumelia sua: dicit virum necessarium sexui, ad Vxorem. ut auctoritatis & solatij causa, vel ut à malis rumoribus tutu sit. Et in aduersu consilia hoc eius adhibe sororum nostrarum exempla, quarum nomina penes Dominum, qua nulla forma vel atis occasione pressa, maritis sanctitatem anteponunt: malunt enim Deo nubere. Deo speciosa, Deo sunt puella: cum illo viueant, cum illo sermonantur: illum diebus & noctibus tractant: orationes suas velut doles Domino adsignant: ab eodem dignationem velut munera maritaria quotiescumque desiderant, consequuntur. Sic eternum sibi bonum Domini occupauerunt, as iam in terris non nubendo, de familia Angelica deputantur.

C A P V T XLVII.

Quid, & quam varia sint Monstra? Et num ea etiam in omnibus Mundi partibus reperiantur?

Mundum & Mundi inquisinos non morum duntaxat, sed nonnulli ipsius etiam naturae errores videntur contaminare. Quod num ita sit, & quo Numinis iudicio fiat, paullò est à nobis examinatiū inquirendum. Inter hos autem errores, potissimè sunt *Monstra* & *Monstroſa*, quæ sine diuina voluntate non accidunt, atque ipsa rariitate sua nos intitant ad meditandum, rapiuntq; ad sapientissimi Gubernatoris Mundi æquissimā prouidentiam, cum maximæ admiratione contemplandam. Quò digitum intendit regius Psalles, cùm ait: *Venite, & videte opera Domini, quæ posuit prodigia super terram.* Et alio loco: *Confitemini Domino, & invocate nomen eius: notas facite in populis adiuventiones eius. Cantate ei, & psallite ei: & narrate omnia mirabilia eius.* Non erit

K k k 2

Hæc

Psal. 43. 9.
1. Paral. 16. 3.
Psal. 104. 1.